

JAPANESE (CHIN)

Oprindelsesland: Japan

- Anvendelse:** Selskabshund.
- Klassifikation:** FCI Gruppe 9 (Selskabshunde og Toys),
Sektion 8 (Japanese og Pekingeser).
Uden brugsprøve.
- Historie:** Ud fra ældgamle dokumenter antager man, at forfædrene til Japanese blev skænket som gaver fra Korea's regenter (under Silla-dynastiet fra år 377 til 935) til det japanske hof i 732. I det følgende århundrede synes et stort antal Japanese at være kommet til Japan. Historiske optegnelser tyder også på, at udsendinge til Kina (under Tung-dynastiet fra 618 til 910) og Nord-Korea (under Po H'ai-dynastiet år 618 – 910) bragte hunde af denne race med sig tilbage. I Shogun Tsunayoshi Tokugawa's regeringstid (1680 – 1709) blev racen opdrættet som indendørs selskabshunde i Slottet i Edo. I 1613 bragte en engelskmand, kaptajn Searles, en Japanese til England, og i 1853 bragte den amerikanske kommandør Perry adskillige til U.S.A. To af dem blev skænket til dronning Victoria af England. Siden 1868 har Japanese været en yndet selskabshund hos overklassens damer, og i vore dage er den vidt udbredt som selskabshund.
- Helhedsindtryk:** En lille hund med et bredt ansigtsparti. Den er beklædt med en rigelig pels og har en elegant og yndefuld skikkelse.
- Proportioner:** Skulderhøjde og kropslængde har samme mål. Tæver kan være lidt længere.

- Temperament:** Klog, blid og elskelig.
- Hoved:**
- Skalle : Bred og hvælvet.
 - Stop : Dybt og indskåret.

<u>Næse</u> :	Næseryggen er meget kort og bred, og næsen ligger på linie med øjnene. Næsefarven er sort eller mørkt kødfarvet, svarende til farven på aftegningerne.
<u>Kæber, bid</u> :	Hvide og stærke tænder. Tangbid er ønskeligt, men saksebid eller underbid er tilladt.
Øjne:	Store og runde, meget bredt ansat og med en strålende, dybsort glans.
Ører:	Lange, trekantede og hængende, dækket af et langt hårlag. Meget bredt ansatte.
Hals:	Temmelig kort, højt båret.
Krop:	
<u>Ryg</u> :	Kort og lige.
<u>Lænd</u> :	Bred og let hvælvet.
<u>Bryst</u> :	Moderat af bredde og dybde, med moderat hvælvede ribben.
<u>Underlinie</u> :	Bugen er godt optrukken.
Hale:	Dækket af en smuk, rigelig og lang pels. Halen bæres op over ryggen.
Lemmer:	
Forpart:	Lige og fintbyggede underarme, på bagsiden med faner neden for albuen.
Bagpart:	Moderat vinklede bagben med faner på baglårerne.
Poter:	Små harepoter, der ønskes dækket af frynser.
Bevægelse:	Elegant, let og stolt.
Pels:	
<u>Hårlag</u> :	Silkeagtigt, lige og langt. Hele kroppen, men ikke ansigtet, er beklædt med rigelig pels. Ører, hals, lår og hale har rigelige faner.
<u>Farve</u> :	Hvid med sorte eller røde aftegninger, som ønskes fordelt symmetrisk fra partiet om øjnene hen over ørerne og videre over kroppen. Især er det ønskeligt med en bred blis fra næsepartiet til issen.
Størrelse:	Skulderhøjde for hanner ca 25 cm, tæver en smule mindre.
Fejl:	Enhver afvigelse fra de foregående punkter betragtes som en fejl, hvis betydning for bedømmelsen skal stå i nøje forhold til afvigelsens omfang. <ul style="list-style-type: none"> • Næsen af anden farve end sort hos hvide hunde med sorte aftegninger. • Overbid. Skæv underkæbe. • Ensfarvet hvid pels uden aftegninger. Ensidig aftegning over ansigtspartiet. • Skyhed.
Bemærk:	Hanhunde skal have to normalt udviklede testikler i pungen.

Dansk Kennel Klubs bemærkning:

Forhold, der påvirker en hunds sundhed negativt, betragtes som en alvorlig fejl

Standarden udgivet af FCI 20 APRIL 1998

Oversættelsen godkendt af DKK's Standard Komité

DECEMBER 2002